

Terményváró

Ebben az álmosító dialektikába'

lámpa fúj bele épp a gyertyába

áramos lesz eső és jaj a villamosdrótba

tűzet pumpálnak külön-külön sorba

későn a repedt hídra szűk utcára

abortusz lép kanálisból gyújt nótára

frontmenetelésben a nagy ünnepeken

szüleink mint katonák lenyírtan díszlépésben

fennebb múzeum□ ajtajai□ zárva

benne tehén ép kéziratot zabálva

és ebben a természetes nagy rendben

templom csupa mézga és áll süvegben

minthogy már a burgonya is fogytán

jó lesz vetni pap filozófus is tán

s arra várni hogy keljen ki máris

a zöld dogma és az agancsos frázis

Rinocérosz-dal

□

Vonatra támadó rinocéroszként

lépnék át harmincadik évemen

de angyalom a makulátlan obszcén

a kőzáportól szundít csendesen,

kileste őt mint szállt a szérűn által

paraszt ki látomásnak dolgozott

most a fogságában őrzi botjával

csodát tudjon halljon őrbámulatot :

„ó nézd a sáskát mely rizsünket bántja

vagy lepke ez mely szalmánktól kövér

vagy madár tán mely torzóját mutatja

vagy fehér bögöly mely lovunkból él,

na hisz ezért ritkult meg a gabonánk

s^ő apadozik^ő tehenünkben a tej

minthogy e bogár oly gyors meg mily falánk

fák közti bársonyt simán lelegel,

erősen fogják szórjuk be iramba'

maró porral cigány húzd (rá) hevesen..."

Hallom mint rajzik köröttem a banda

s lépnék át harmincadik évemen

Eszkimó-álom

□

Én az eszkimóbőrben álmodtam

a jég ladikján egyetlen nővel

csillagok korzóztak a csontomban

lótusz-halastó fölönfüggőkkel.

Király voltam a senki éjjelén

sorsra vivő úton öregedve

ott ahol ma igaz vár helyén

csupán a jövő idő félelme.

Helyzetnapló

Billegő asztal mellett ím

kupa bornál mely csak álom

halállal paroláznak poharaim

bőjtnapján frankón betintázom,

nyüvek kúsznak fel lámpámra

kampós szögek fortyognak ajtódba'

orrom rándul vámpír szagukra

érezem őket hamutól lefosztva.

Ma nem de holnap lehet

(ördög tud tán pontos időt) :

ifjú majd titokban leszek

de öreg még azelőtt.

NEM IRGALMAZ ÖRDÖGI NYELVEM NEM BÉKÜL

□

NEM IRGALMAZ ÖRDÖGI NYELVEM NEM BÉKÜL

és mézre gondolok és sziszegnek mérgek

és asszonyok csálnak sietség nélkül

barátaim ruhaként csereberélnek.

Most fűben szunyókálok mint piramisban

ravasz kasza jön kíváncsian meglesni

csupa szemet-szemért szeminárium van

a pillangó is kényszerül hernyónak lenni.

S a dicsőség erre korábbi halálnem

súlyos vétkektől sovány angyaltól vélem

a lelkem hever poharak gyűrűjében

mint megérett almában bájos féreg ül

melyre jaj megeshet hólavina terül

ily módon szétzúzza szellőként cefetül

Szlafkay Attila fordításai

Copyright Szabó Béla